

Την Πέμπτη 8 Μαρτίου πραγματοποιείται στο κέντρο της Αθήνας μία από τις μαζικότερες εκπαιδευτικές πορείες των τελευταίων μηνών (με τη συμμετοχή περίπου 35.000 κόσμου). Όταν η πορεία φτάνει έξω από το κτίριο της Βουλής (όπου την ίδια στιγμή ψηφίζεται ο νόμος-πλαίσιο) κάποιες εκατοντάδες επιλέγουν το δρόμο της σύγκρουσης με τις δυνάμεις καταστολής. Ακολουθεί ανελέητη επίθεση των μπάτσων στο μεγαλύτερο κομμάτι των διαδηλωτών με δακρυγόνα, ασφυξιογόνα και πολύ ξύλο, που καταλήγει στη σύλληψη 61 ατόμων (και τον τραυματισμό δεκάδων ακόμη). Από αυτούς, η δίκη των 49 ατόμων που διώκονται για πλημμελήματα αναβλήθηκε για τις 21 Μαρτίου, ενώ από τα 9 άτομα που διώκονται για κακουργήματα **προφυλακίζεται ένας διαδηλωτής**, ενώ στους υπόλοιπους επιβάλλονται **εξοντωτικές εγγυήσεις...**

στιχμές μιας ορατής και αόρατης βίας

που σηματοδοτούν έναν πόλεμο που εκδηλώνεται σε κάθε γτυχή της καθημερινότητας

Σεν είναι μόνο...

η εναντίωση στην κατάργηση του άρθρου 16, στην αναδιάρθρωση των εσωτερικών δομών ενός πανεπιστημίου- κοινωνικού εργοστασίου που στοχεύει στην παραγωγή βελτιωμένων προϊόντων- έμφυκων ή μη-

...ούτε απλά η άρνηση της προωθημένης εντατικοποίησης και εξειδίκευσης των σπουδών και η αποστροφή απέναντι σε ένα κωροχρόνο ασφυκτικά δομημένο...

Σεν είναι...

μια απλή διαμαρτυρία κατά της καταστολής στις διαδηλώσεις, κατά της «αποκατάστασης της τάξης» από οπλοφόρους με ξύλο, χημικά και μαζικές προσαγωγές που (χάρη στη νομική κατασκευή της συλλογικής ευθύνης) μετατρέπονται, με κριτήρια προφανώς πολιτικά, σε συλλήψεις...

Σεν είναι...

απλά μια έκφραση της εργασιακής αγωνίας, της αβεβαιότητας για το μέλλον, τον φόβο απέναντι στην αυξανόμενη ανεργία και τη συνεχή ελαστικοποίηση της εργασίας...

Σ' αυτή την κατασταλτική επίθεση που δέχονται τα αντιστεκόμενα κοινωνικά κομμάτια η αλληλεγγύη μας είναι η αυτονόητη προϋπόθεση και δυνατότητα να δομήσουμε με όρους κοινότητας τις συλλογικές μας αρνήσεις.

Γιατί η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας, είναι η συνεκτική δύναμη των αντιστεκόμενων.

**άμεση απελευθέρωση του προφυλακισμένου
αναρχικού Βασίλη Στεργίου**

**απαλλαγή όλων των διωκόμενων για τις
συγκρούσεις στην πορεία της 8ης Μάρτη**

συναυλία αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης

Παρασκευή 23 Μαρτίου 2007, Θησείο, 8 μ.μ.

**αντιεξουσιαστικό στέκι παντείου
(στο ισόγειο του γυάλινου κτιρίου)**

είναι του...

ο θεσμός της εκπαίδευσης είναι ένας θεσμός απόλυτα εναρμονισμένος με το καπιταλιστικό σύστημα παραγωγής. Ένας μηχανισμός μύησης στις αξίες αυτού του κόσμου, προωθεί τις λογικές του γλειψίματος, του καριερισμού και της υποταγής. Ως κομμάτι ενός κόσμου που απαξιώνει οτιδήποτε δεν υπολογίζεται με όρους απόδοσης, που απαξιώνει τον «ελεύθερο» χρόνο όταν ο τελευταίος δεν παράγει. Ως δημιουργία πειθήνιων υπηκόων, εξειδικευμένων στελεχών και καταναλωτών. Ως δομή που αναζητά να μυήσει τα μέλη της στην προσαρμογή σε κάθετες και ιεραρχικές δομές και την εσωτερίκευση των επιλογών της κυριαρχίας

είναι του...

κάθε μας βήμα παρακολουθείται από κάμερες και ένστολους που επιβάλουν το χαμήλωμα του βλέμματος σε κάθε σημείο της πόλης. Κάθε μας κίνηση ασφυκτιά από τον καθημερινό έλεγχο και την εσωτερίκευση του φόβου, από τα συνεχώς αναβαθμιζόμενα συστήματα επιτήρησης. Από τους τηλεκανίβαλους και τους ηθικολόγους λακέδες των κυρίαρχων που απαξιώνουν κάθε κίνηση αντίστασης και ποινικοποιούν τους κοινωνικούς αγώνες.

είναι του...

η μισθωτή εργασία έγινε αναγκαίος όρος επιβίωσης..., είναι που ακρωτηριάζεται κάθε ίχνος δημιουργικότητας..., είναι που «η εργασία απελευθερώνει»...